

Referat despre opera Zodia Cancerului sau Vremea Ducai-Voda scrisa de Mihail Sadoveanu-a doua parte

Patrundem, astfel, intr-o lume aflata sub zodia Racului. Oamenii duc o existenta precara, apasati de dari si biruri mari. Saracia bantuie pretutindeni, iar domnia lui Duca-Voda se dovedeste despotica si neinduratoare. Uimirea abatelui de Marenne isi gaseste raspunsul in cuvintele cumpanite ale oamenilor ori ale insotitorilor sai.

Alecu Ruset, fiul domnitorului de curand mazilit, ii spune abatelui cu mahnire: "Traim timpuri grele si nu inteleg de ce Dumnezeu a gasit cu cale sa ne aseze asa de rau (...). Toate in Moldova, domnule de Marenne, sunt scurte, trecatoare si viforoase, si cele bune si cele rele. Acum doi ani aceste locuri erau in florite si populate. Acum nu mai sunt. Cu toate acestea, oamenii nu si-au pierdut omenia si, in pofida saraciei, isi manifesta ospitalitatea cu aceeasi buna-credinta cu care isi fac, de altfel, si inchinaciunile. Intampinandu-i cu ospitalitate la o moara de curand distrusa, Lazarel Griga, proprietarul acesteia, dupa ce le spune ca inexistentia drumurilor se datoreaza precautiei de a nu fi descoperiti de dusmani, le serveste inaltilor oaspeti o masa deosebita, stropita cu vin vechi de Cotnari. Abatele de Marenne se lasa initiat cu voluptate in "tainele" vietii moldovenilor, pe care le elogiaza considerandu-le niste virtuti care nu pot fi intalnite oriunde (ritualul ospetelor si varietatea felurilor de mancare, descifrarea misterelor naturii si ale timpului).

Paralel cu aceasta "descriere a Moldovei", scriitorul desfasoara pe alt plan o intriga bine condusa, in care sunt antrenati domni si curteni, osteni si oameni de rand, domnite si prelati. Vremurile sunt tulburi, domnitorii se succed la tron cu repeziciune, tara e un viespar de intrigi si razbunari, capetele cad cu o usurinta neinchipuita, iar increderea si speranta ratacesc pe drumuri nestiute.

Alecu Ruset - fiul fostului domnitor - iubeste pe Catrina, fiica adversarului sau, domnitorul Duca-Voda. Tolerat de Duca-Voda pentru protectorii sai la Poarta, Alecu Ruset este un nostalgic, un tanar lipsit parca de vraga. Avea dreptate G. Calinescu sa-l incadreze in categoria visatorilor. "Deci si de data aceasta - scrie Calinescu in Istoria... sa - avem de-a face cu un erou melancolic, lipsit de initiativa din cauza dragostei sau cu o initiativa dezordonata si ineficienta". Sperand intr-o schimbare neasteptata, Alecu Ruset isi cultiva in continuare relatiile la Stambul, mentine legaturile cu oamenii lui de incredere, calatoreste la Tarigrad si pune la cale planuri de rapire a iubitei sale. Intalnirile pe ascuns cu domnita Catrina ii sporesc nelinistea si ii intaresc convingerea ca iubirea lor se afla sub semnul nefericirii.